Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Cazacu Grigorii
Dosarul nr. 3a-1661/24
2-23041124-02-3a-31122024

D E C I Z I E
dispozitiv

29 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de Primăria mun. Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „B.L.N.” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la accesul la informație.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Primăria mun. Chișinău.

Se menține hotărârea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Cazacu Grigorii
Dosarul nr. 3a-1661/24
2-23041124-02-3a-31122024

D E C I Z I E

29 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Primăria mun. Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „B.L.N.” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la accesul la informație,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului

La 20 martie 2023 avocatul Iavorski-Baidaus Ana în interesele SRL „B.L.N.” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Municipiului Chișinău, solicitând anularea răspunsului Primăriei Municipiului Chișinău nr. 2-03/1-131 din 17 februarie 2023 și obligarea Primăriei municipiului Chișinău de a prezenta reclamantului SRL „B.L.N.”, informația solicitată conform cererii din 23 ianuarie 2023.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 31 mai 2017, SRL „B.L.N.” în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/20-2 din 11 aprilie 2017 a încheiat cu Primăria municipiului Chișinău contractul de arendă nr. 6818/2017 a lotului de pământ cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, sect. Buiucani, mun. Chișinău.

Potrivit pct. 1.1. al contractului de arendă nr. 6818/2017 din 31 mai 2017, destinația lotului de teren este provizoriu, fără drept de privatizare, suplimentar celui privat din str. ***** 43/3, pentru amenajarea complexă a teritoriului adiacent centrului comercial existent, fără dreptul de edificare a construcțiilor și defrișare a spațiilor verzi.

Potrivit pct. 3.2.4. al contractului, arendașul este obligat să efectueze amenajarea complexă a terenului arendat, conform unui plan general aprobat de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare.

Astfel, în scopul amenajării terenului adiacent centrului comercial existent, SRL „B.L.N.” a obținut autorizația de urbanism și certificatul de construcție de la Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare.

Reclamanta a susținut că a investit mijloace financiare în scopul amenajării complexe a teritoriului arendat, conform destinației și a respectat în tocmai prevederile contractului, cât și toate prevederile deciziei Consiliului municipal Chișinău.

De asemenea, a subliniat că termenul contractului, în baza pct. 1.2. a fost stabilit de trei ani, iar prin urmare, la expirarea termenului SRL „B.L.N.” a înaintat la 16 aprilie 2020, cerere către Primăria mun. Chișinău cu privire la prelungirea relațiilor funciare de locațiune asupra terenului cadastral *****, din str. *****, mun. Chișinău.

De altfel, prin scrisoarea nr. 02-111/5800 din 25 octombrie 2021, Primăria mun. Chișinău a comunicat că solicitarea cu privire la prelungirea relațiilor de arendă se află în stadiu de examinare în comun cu Pretura sectorului Buiucani, iar prin notificarea din 18 noiembrie 2021, viceprimarul Primăriei mun. Chișinău - Ceban Ilie, a comunicat că având în vedere necesitatea utilizării terenului în interes public, în temeiul art. 1281 alin. (1) Cod civil, SRL „B.L.N.” este preavizată cu privire la expirarea peste trei luni de la recepționarea notificării, a efectelor contractului.

În acest sens, la 23 ianuarie 2023, SRL „B.L.N.” a înaintat o cerere prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la proiectul ce urmează a fi dezvoltat și implementat în interes public pe terenul cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău, însă prin răspunsul nr.2-03/1-131 din 17 februarie 2023, Primăria mun. Chișinău nu a eliberat nici o informație, ce constituie proiect de interes public ce urmează a fi executat pe terenul cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****.

Reclamanta consideră că Primăria mun. Chișinău duce în eroare SRL „B.L.N.”, în mod intenționat eschivându-se fără motiv de la examinarea cererii cu privire la prelungirea relațiilor de arendă, iar prin răspunsul nr. 2-03/1-131 din 17 februarie

2023, Primăria mun. Chișinău nu a eliberat nici o informație, ce constituie proiect de interes public și nu s-a expus asupra cererii SRL „B.L.N.” din 23 ianuarie 2023, fapt care poate fi prezumat a fi un refuz al Primăriei Chișinău privind eliberarea actelor solicitate.

Prin prisma prevederilor Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, reclamanta susține că informația solicitată este informație de interes public, iar accesul la aceasta este garantat de Lege.

Mai mult, a subliniat că această informație este necesară SRL „B.L.N.” în scopul valorificării dreptului său de a cere prelungirea contractului de arendă nr. 6818/2017 a lotului de pământ cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău, cât și în scopul valorificării respectării de către Primăria mun. Chișinău a drepturilor SRL „B.L.N.”, de prelungire a contractului de locațiune.

De asemenea, reclamanta a menționat că destinația terenului cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău este provizoriu, fără drept de privatizare, suplimentar celui privat din ***** 43/3, pentru amenajarea complexă a teritoriului adiacent centrului comercial existent, fără dreptul de edificare a construcțiilor și defrișare a spațiilor verzi, deci acest teren este un teren suplimentar unui teren adiacent ce aparține cu drept de proprietate SRL „B.L.N.”, iar contractul prevede expres că destinația acestui teren nu este alta decât - pentru amenajarea teritoriului adiacent.

În context a remarcat că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (HCC nr.19 din 16 iunie 1998), dreptul la informație este un drept fundamental al persoanei, deoarece dezvoltarea persoanei în societate, exercitarea libertăților prevăzute de Constituție, inclusiv libertatea gândirii, a opiniei, a creației, a exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, presupune și posibilitatea de a recepționa informații asupra vieții sociale, politice, economice, științifice, culturale etc.”.

Curtea Constituțională a statuat (HCC nr. 1 din 11.01.2000) că accesul persoanei la orice informație de interes public cuprinde dreptul persoanei de a fi informată prompt, corect și clar asupra măsurilor preconizate și mai ales asupra măsurilor luate de autoritățile publice. La fel, Curtea Europeana a Drepturilor Omului recunoaște importanța accesului la informație pentru protejarea dreptului la libertatea de exprimare, consfințit a articolul 10 din. Convenția Europeană a Drepturilor Omului: „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024, cererea de chemare în judecată depusă în interesele SRL „B.L.N.” a fost admisă și respectiv anulat răspunsul Primăriei municipiului Chișinău nr. 2-03/1-131 din 17 februarie

2023, cu obligarea autorității publice de a prezenta SRL „B.L.N.”, informația solicitată conform cererii din 23 ianuarie 2023.

Solicitarea din apel

La 17 septembrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) Primăria municipiului Chișinău, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024, iar la 23 octombrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*), a fost înregistrată motivarea cererii de apel, prin care s-a solicitat anularea, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că concluziile primei instanțe expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și că instanța de fond nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel, partea apelantă a menționat că terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,0325 ha, situat în mun. Chișinău, str. *****, constituie proprietate a municipiului Chișinău.

Totodată, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/20-2 din 11 aprilie 2017, au fost reperfectate provizoriu, pentru o perioadă de 3 ani și fără drept de privatizare, relațiile de arendă funciară cu SRL „B.L.N.” asupra terenului menționat, în scopul amenajării complexe a teritoriului adiacent centrului comercial existent, fără drept de edificare a construcțiilor și de defrișare a spațiilor verzi, iar în temeiul acestei decizii a fost încheiat contractul de arendă funciară nr. 6818/2017 din 31 mai 2017.

De altfel, apelantul a subliniat că conform pct. 2.7 din decizia nr. 3/20-2 din 11 aprilie 2017 și pct. 3.2.6 din contractul nr. 6818/2017, SRL „B.L.N.” și-a asumat obligația de a elibera terenul arendat, pe cont propriu, la prima cerere a Primăriei municipiului Chișinău, respectiv contractul în cauză a expirat la 31 mai 2020, fără ca ulterior să fie adoptat vreun act administrativ cu privire la prelungirea relațiilor funciare.

În altă ordine de idei, cu referire la solicitarea SRL „B.L.N.” cu privire la atribuirea terenului în locațiune, apelanta a remarcat că prin nota de serviciu din 20 octombrie 2021, a fost solicitată opinia Preturii sectorului Buiucani, iar prin răspunsul nr. 02-1572/21 din 26 octombrie 2021, a fost comunicat că pentru anul 2022 era preconizată reabilitarea scuarului din str. ***** 54 și a avizat negativ prelungirea relațiilor funciare.

În consecință, prin notificarea nr. 02-111/5800 din 18 noiembrie 2021, SRL „B.L.N.” a fost informată despre neprelungirea relațiilor funciare.

Cu referire la cererea nr. 131 din 23 ianuarie 2023, prin care SRL „B.L.N.” a solicitat informații cu privire la proiectul ce urma a fi implementat pe terenul cu nr. cadastral ***** și dacă cererea de prelungire a relațiilor de locațiune fusese examinată de Consiliul municipal Chișinău, apelanta a menționat că prin răspunsul nr. 2-03/1-131 din 17 februarie 2023, autoritatea publică locală a comunicat că relațiile funciare

nu au fost prelungite, contractul nr. 6818/2017 a expirat la 31 mai 2020, iar terenul urma să fie amenajat și utilizat în interes public.

De altfel, apelanta a menționat că SRL „B.L.N.” și-a asumat, atât prin actul administrativ, cât și prin contractul de arendă, obligația de a elibera terenul la prima cerere a Primăriei municipiului Chișinău, fără ca autoritatea publică să fie obligată să justifice suplimentar necesitatea eliberării acestuia.

Mai mult, consideră că intimatul cunoștea despre avizul negativ al Preturii sectorului Buiucani și în cazul dezacordului cu răspunsul autorității, avea posibilitatea să-l conteste în condițiile Codului administrativ, însă nu a procedat astfel.

Contextual, apelanta a susținut că din cererea de chemare în judecată și din actele anexate nu rezultă în mod concret încălcarea unui drept, a unei libertăți sau a unui interes legitim al SRL „B.L.N.”, în sensul art. 17 din Codul administrativ, respectiv prima instanță nu a ținut cont de faptul că reclamantul nu a indicat în mod clar esența încălcării pretinse, circumstanțele de fapt și de drept care își întemeiază pretențiile și probele relevante.

În aceeași ordine de idei, apelanta a menționat că petiționarul nu poate pretinde ca răspunsul unei autorități publice să fie formulat într-un anumit mod sau să aibă un anumit conținut, stabilirea răspunsului constituind atributul autorității competente.

Prin urmare, Primarul general al municipiului Chișinău a susținut că autoritatea publică a acționat legal și corect, oferind un răspuns clar și informând petiționara cu privire la modalitatea de accesare a informației solicitate, astfel încât pretențiile reclamantului nu justificau concluzia instanței de fond privind încălcarea unui drept sau interes legitim.

Argumentele participanților în cadrul ședinței de judecată

Reprezentantul intimatei SRL „B.L.N.” – avocatul Ivarovscki–Baidaus Ana, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul apelantei Primăria mun. Chișinău, nu s-a prezentat și nu a înaintat cerere de amânarea sau examinare a cauzei în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de SRL „B.L.N.”, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea

greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile cauzei și circumstanțele elucidate din dosarul administrativ relevante aspectului supus examinării în prezenta cauză, se atestă că prin scrisoarea nr. 02-111/5800 din 25 octombrie 2021 Primăria mun. Chișinău a comunicat SRL „B.L.N.” că, solicitarea cu privire la prelungirea relațiilor de arendă cu referire la lotul de pământ cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău, se află în stadiu de examinare în comun cu Pretura sectorului Buiucani, iar ulterior, prin notificarea din 18 noiembrie 2021, agentul economic a fost preavizat cu privire la expirarea peste trei luni de la recepționarea notificării, a efectelor contractului de arendă nr. 6818/2017 din 31 mai 2017 a lotului de pământ cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău, în legătură cu necesitatea utilizării terenului în interes public.

În rezultat, SRL „B.L.N.” a înaintat cererea din 23 ianuarie 2023, prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la proiectul ce urmează a fi dezvoltat și implementat în interes public pe terenul cu pricina, respectiv invocând că prin răspunsul nr.2-03/1-131 din 17 februarie 2023, Primăria mun. Chișinău nu a eliberat nici o informație, despre acțiunile (Proiectele de interes public) ce urmează a fi

executate pe terenul cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral ***** din str. ***** 43/3 mun. Chișinău, SRL „B.L.N.” s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată, în sensul anulării răspunsului și obligării Primăriei municipiului Chișinău de a prezenta informația solicitată conform cererii din 23 ianuarie 2023.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 16 septembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a admis acțiunea înaintată și respectiv, anulat răspunsul Primăriei municipiului Chișinău nr. 2-03/1-131 din 17 februarie 2023, cu obligarea autorității publice de a prezenta SRL „B.L.N.”, informația solicitată conform cererii din 23 ianuarie 2023.

În drept, potrivit art. 1 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV (în redacția din 11 mai 2000), prezenta lege reglementează: a) raporturile dintre furnizorul de informații și persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare și realizare a dreptului constituțional de acces la informație; b) principiile, condițiile, căile și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informații; d) drepturile solicitanților informației; e) obligațiile furnizorilor de informații în procesul asigurării accesului la informațiile oficiale; f) modalitatea apărării dreptului de acces la informație.

Nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangențială cu raporturile enumerate în alineatul (1) al prezentului articol și se referă la: a) colectarea, prelucrarea, depozitarea și garantarea integrității informațiilor; b) prezentarea obligatorie a informațiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităților publice, instituțiilor publice; c) accesul autorităților publice, instituțiilor publice, persoanelor fizice și/sau juridice, abilitate cu gestionarea unor servicii publice, la informațiile aflate în posesia altor asemenea autorități publice, instituții publice, persoane fizice și/sau juridice; d) furnizarea informațiilor referitoare la propria activitate de către persoane fizice și juridice private, partide și formațiuni social-politice, fundații, asociații obștești.

În conformitate cu art. 5 din aceeași lege, subiecți ai prezentei legi sunt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; b) instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; c) persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale. Pot solicita informații oficiale, în condițiile prezentei legi: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe teritoriul

Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova.

În acord cu art. 6 din aceeași lege, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informații sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sunt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat. Informațiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziția solicitanților în ordine generală.

Potrivit art. 7 din legea indicată, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății. În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepția: a) informațiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor și/sau securității Republicii Moldova; b) informațiilor confidențiale din domeniul afacerilor, prezentate instituțiilor publice cu titlu de confidențialitate, reglementate de legislația privind secretul comercial, și care țin de producție, tehnologie, administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor; c) informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal; d) informațiilor ce țin de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informații ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfășurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă și imparțială a cazului său, ori ar pune în pericol viața sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislație; e) informațiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigații științifice și tehnice și a căror divulgare privează autorii investigațiilor de prioritatea de publicare sau influențează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege. Dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat,

furnizorii de informații sunt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană”. Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege. Nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației. Nimeni nu poate fi pedepsit pentru că a făcut publice anumite informații cu accesibilitate limitată, dacă dezvăluirea informațiilor nu atinge și nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea națională sau dacă interesul public de a cunoaște informația depășește atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informației.

Conform art. 8 din legea menționată, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Accesul la informația cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În corespundere cu art. 10 din legea citată, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația dea-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Conform art. 12 din lege, informațiile oficiale vor fi puse la dispoziția solicitanților în baza unei cereri scrise sau verbale. Cererea scrisă va conține: a) detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate (a unei părți sau unor părți ale acesteia); b) modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate; c) date de identificare ale solicitantului. Cererea poate fi înaintată verbal în cazurile în care este posibil răspunsul pozitiv, cu satisfacerea imediată a cererii de furnizare a informației. În cazul în care furnizorul intenționează să refuze accesul la informația solicitată, el va informa solicitantul despre aceasta și despre posibilitatea depunerii unei cereri scrise. Elaborarea și furnizarea unor informații analitice, de sinteză sau inedite pot fi efectuate în baza unui contract între solicitant și furnizorul de informații, contra unei plăți negociabile, dacă furnizorul va fi disponibil și în drept să realizeze o asemenea ofertă.

În conformitate cu art. 13 din legea indicată, modalitățile accesului la informațiile oficiale sunt: a) audierea informației pasibile de o expunere verbală; b) examinarea

documentului (unor părți ale acestuia) la sediul instituției; c) eliberarea copiei de pe documentul, informația solicitate (de pe unele părți ale acestora); d) eliberarea copiei traducerii documentului, informației (unor părți ale acestora) într-o altă limbă decât cea a originalului, pentru o plată suplimentară; e) expedierea prin poștă (inclusiv poșta electronică) a copiei de pe document, informație (de pe unele părți ale acestora), copiei de pe traducerea documentului, informației într-o altă limbă, la cererea solicitantului, pentru o plată respectivă. Extrasele din registre, documente, informații (unele părți ale acestora), în conformitate cu cererea solicitantului, pot fi puse la dispoziția persoanei date, într-o formă rezonabilă și acceptabilă pentru aceasta, spre a fi: a) examinate la sediul instituției; b) dactilografiate, fotocopiate sau copiate într-o altă modalitate ce ar asigura integritatea originalului; c) înscrise pe un purtător electronic, imprimate pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic.

În concordanță cu art. 15 și 16 din actul legislativ vizat, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare. Cererile respective vor fi examinate și satisfăcute de funcționarii publici responsabili de furnizarea informațiilor. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora. În cadrul satisfacerii cererii privind accesul la informație, furnizorii vor lua toate măsurile necesare pentru nedivulgarea informațiilor cu acces limitat, pentru protecția integrității informațiilor și excluderea accesului nesancționat la ele.

Suplimentar, articolul 16 prevede că, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație. Termenul de furnizare a informației, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituției publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informații care necesită selectarea lor; b) sunt necesare consultații suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației și despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului inițial.

În acord cu art. 20 din lege, pentru furnizarea informațiilor oficiale pot fi percepute, în afara excepțiilor prevăzute de lege, plăți în mărimile și conform procedurii stabilite de organele reprezentative, acestea fiind vărsate în bugetul de stat. Mărimile plăților nu vor depăși mărimile cheltuielilor suportate de către furnizor pentru facerea copiilor, expedierea lor solicitantului și/sau pentru traducerea, la cererea solicitantului, a informației, documentului. Plățile pentru furnizarea informațiilor analitice, de sinteză sau inedite, executate la comanda solicitantului, se vor stabili conform contractului dintre solicitant și furnizorul de informații. Vor fi puse, fără plată, la dispoziția solicitanților, informațiile oficiale care: a) ating nemijlocit drepturile și libertățile solicitantului; b) sunt expuse oral; c) sunt solicitate pentru a fi studiate la sediul instituției; d) prin faptul că au fost furnizate, contribuie la sporirea gradului de

transparență a activității instituției publice și corespunde intereselor societății. În cazurile în care informația pusă la dispoziția solicitantului conține inexactități sau date incomplete, instituția publică este obligată să efectueze rectificările și completările respective gratuit, cu excepția cazurilor în care completarea informației implică eforturi și cheltuieli considerabile care n-au fost prevăzute și taxate la eliberarea primară a informațiilor. Instituția publică va aduce la cunoștința solicitanților într-un mod cât mai adecvat și mai amănunțit posibil modalitatea de calculare a plăților pentru furnizarea informației.

Conform art. 21 din aceeași lege, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă. Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime Avocatului Poporului. Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: a) refuzul neîntemeiat de a primi și înregistra cererea; b) refuzul de a asigura accesul liber și necondiționat la registrele publice aflate la dispoziția furnizorului de informații; c) încălcarea termenelor și procedurii de soluționare a cererii de acces la informație; d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conțin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată; g) secretizarea neîntemeiată a unor informații; h) stabilirea plății și mărimii acesteia pentru informațiile furnizate; i) cauzarea unor prejudicii materiale și/sau morale prin acțiunile ilegale ale furnizorului de informații. În cadrul soluționării litigiilor privind accesul la informație, organele competente vor întreprinde măsuri pentru protejarea drepturilor tuturor persoanelor ale căror interese pot fi atinse prin divulgarea informației, inclusiv se va asigura participarea acestora în cadrul procesului în calitate de terță parte. Instanța de judecată, în cadrul examinării litigiilor privind accesul la informație, va întreprinde toate măsurile rezonabile și suficiente de precauție, inclusiv convocarea ședințelor închise, pentru a evita divulgarea informațiilor, accesul limitat la care poate fi îndreptățit.

Astfel, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel a fost stabilit că SRL „B.L.N.” a înaintat o cerere, prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la proiectul ce urmează a fi dezvoltat și implementat pe terenul cu suprafața 0,0325 ha, nr. cadastral *****, din str. ***** 43/3, mun. Chișinău.

Prin răspunsul nr.2-03/1-131 din 17 februarie 2023, Primăria municipiului Chișinău a notat faptul că relațiile funciare cu SRL „B.L.N.” nu au fost prelungite, întrucât contractul de arendă nr. 6818/2017, încheiat la 31 mai 2017 pentru terenul cu suprafața de 0,0325 ha din str. *****, a expirat la 31 mai 2020, iar ulterior nu au fost adoptate acte administrative cu privire la prelungirea acestora, iar drept consecință,

agentul economic a fost informat despre neprelungirea relațiilor funciare prin notificarea nr. 02-111/5800 din 18 noiembrie 2021 și că terenul în cauză urmează să fie eliberat și utilizat în interes public, în condițiile în care bunurile domeniului public sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile, iar proprietarul are dreptul de a dispune de acestea.

De altfel, analizând răspunsul nr. 2-03/1-131 din 17 februarie 2023, instanța constată întemeiate obiecțiile reclamantei/intimatei SRL „B.L.N.”, or, deși Primăria municipiului Chișinău s-a expus asupra relațiilor funciare cu agentul economic și că terenul urmează să fie eliberat și utilizat în interes public, aceasta nu a oferit informația solicitată cu privire la proiectul ce urma a fi dezvoltat și implementat pe terenul în cauză și nici nu a invocat vreun temei legal prevăzut de Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, care să justifice refuzul furnizării datelor solicitate.

Prin urmare, circumstanța că relațiile funciare dintre părți au încetat sau nu au fost prelungite nu constituie, prin ea însăși, un temei legal pentru refuzul comunicării informației solicitate. Or, solicitarea SRL „B.L.N.” nu viza prelungirea contractului de arendă sau recunoașterea unui drept asupra terenului, ci obținerea unor informații referitoare la proiectul ce urma a fi dezvoltat și implementat pe acesta. Astfel, Primăria municipiului Chișinău era obligată fie să furnizeze informația solicitată, fie, în cazul existenței unor impedimente legale, să indice în mod expres temeiul legal concret al refuzului.

În aceste condiții, răspunsul contestat nu poate fi considerat o soluționare efectivă și legală a cererii de acces la informație, întrucât autoritatea publică nu a examinat solicitarea în raport cu obiectul concret al acesteia și nu a justificat refuzul printr-unul dintre temeiurile legale de limitare a accesului la informație. Prin urmare, autoritatea publică nu și-a îndeplinit obligația legală de a asigura exercitarea efectivă a dreptului reclamantei la informare, iar refuzul implicit de a furniza informația solicitată este neîntemeiat.

În context, luând în considerare normele legale citate supra și elementele de fapt ale speței, contrar susținerilor apelantului, Completul de judecată menționează faptul că autoritatea publică nu este obligată să formuleze răspunsul potrivit preferințelor solicitantului, însă nu înseamnă că aceasta poate omite examinarea obiectului concret al cererii, respectiv dreptul furnizorului de informații de a stabili conținutul răspunsului nu îl exonerează de obligația legală de a răspunde solicitării formulate, în limitele informațiilor aflate în posesia sa.

De asemenea, în cazul în care informația solicitată nu exista, nu se afla în posesia autorității sau accesul la aceasta era limitat, Primăria municipiului Chișinău urma să comunice acest fapt în mod expres și să indice temeiul legal relevant. Or, potrivit art. 7 din Legea nr. 982/2000, accesul la informațiile oficiale poate fi restrâns numai în condițiile și pentru motivele prevăzute de lege.

În speță însă, răspunsul contestat nu conține un temei legal concret ce ar justifica necomunicarea informației cu privire la proiectul solicitat.

Prin urmare, instanța de apel nu poate accepta argumentul potrivit căruia comunicarea informațiilor despre încetarea sau neprelungirea relațiilor funciare ar echivala cu satisfacerea integrală a cererii reclamantei, respectiv aceste informații constituie un răspuns la o altă problematică juridică referitor la situația relațiilor funciare asupra terenului, dar nu reprezintă informația solicitată cu privire la proiectul ce urma să fie dezvoltat și implementat pe teren.

Nici argumentul apelantului referitor la faptul că SRL „B.L.N." cunoștea despre avizul negativ al Preturii sectorului Buiucani și că nu a contestat corespunzător răspunsul cu privire la neprelungirea relațiilor funciare nu poate conduce la respingerea acțiunii.

De altfel, instanța de apel reiterează că obiectul prezentului litigiu nu îl constituie legalitatea neprelungirii relațiilor funciare și nici contestarea notificării nr. 02-111/5800 din 18 noiembrie 2021, ci legalitatea modului în care autoritatea publică a examinat cererea de acces la informație nr. 131 din 23 ianuarie 2023.

Mai mult, necontestarea actelor referitoare la relațiile funciare nu privează SRL „B.L.N." de dreptul de a contesta un răspuns ulterior, emis în cadrul unui raport juridic distinct, privind accesul la informații oficiale.

Instanța de apel respinge și susținerea apelantului potrivit căreia reclamanta nu ar fi demonstrat încălcarea unui drept sau interes legitim, or, în condițiile art. 21 din Legea nr. 982/2000, poate fi contestată inclusiv neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate, precum și refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate.

La caz, anume această situație a fost constatată, deoarece autoritatea publică nu a comunicat informația solicitată și nici nu a motivat necomunicarea acesteia printr-un temei legal de limitare a accesului.

În același timp, instanța de apel reține că potrivit art. 15 și art. 16 din Legea nr. 982/2000, cererea de acces la informație trebuie examinată de funcționarii responsabili, iar informațiile solicitate urmează a fi puse la dispoziția solicitantului în termenul prevăzut de lege. Prin urmare, obligația autorității nu se rezumă la emiterea unui răspuns formal, ci presupune examinarea efectivă a solicitării și comunicarea informației solicitate sau, după caz, indicarea motivelor legale pentru imposibilitatea furnizării acesteia.

În context, Completul de judecată consideră irelevante argumentele apelantei cu trimitere la prevederile art. 20 și art. 24 din Legea nr. 982/2000 deoarece, aceste norme reglementează, în principal, plata pentru furnizarea anumitor informații și consecințele refuzului nelegitim de a asigura accesul la informație, însă nu justifică necomunicarea unei informații solicitate și nici nu permit înlocuirea răspunsului efectiv la cerere cu informații referitoare la un alt obiect.

În aceste condiții, delimitând obiectul litigiului apreciind în mod corespunzător circumstanțele relevante cauzei, instanța de apel menționează că expirarea contractului de arendă, neprelungirea relațiilor funciare și obligația de eliberare a terenului nu constituie temeiuri legale pentru necomunicarea informației solicitate cu privire la proiectul ce urma a fi implementat pe teren, or, în lipsa unui refuz motivat printr-unul dintre temeiurile legale prevăzute de Legea nr. 982/2000, răspunsul autorității nu poate fi considerat o soluționare efectivă și legală a cererii de acces la informație.

În consecință, instanța de apel concluzionează că Primăria municipiului Chișinău nu și-a executat în mod corespunzător obligația legală de a examina și soluționa cererea de acces la informație, iar răspunsul nr. 2-03/1-131 din 17 februarie 2023 nu a asigurat exercitarea efectivă a dreptului reclamantei la informare, argumentele apelei fiind caracterizate drept neîntemeiate.

Suplimentar, instanța de apel notează că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Sumând raționamentele expuse și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală, și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Primăria mun. Chișinău.

Se menține hotărârea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Centru din 16 septembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de

Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei